

Bruksela, 4 grudnia 2018 r.  
(OR. en)

15158/18

ECOFIN 1167  
UEM 400  
FIN 966

## WYNIK PRAC

|                 |                                                                                                                                                                                                                                |
|-----------------|--------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| Od:             | Sekretariat Generalny Rady                                                                                                                                                                                                     |
| Data:           | 4 grudnia 2018 r.                                                                                                                                                                                                              |
| Do:             | Delegacje                                                                                                                                                                                                                      |
| Nr poprz. dok.: | 13710/18 ECOFIN 998 UEM 339 FIN 843                                                                                                                                                                                            |
| Dotyczy:        | KONKLUZJE RADY w sprawie sprawozdania specjalnego nr 18/2018 Europejskiego Trybunału Obrachunkowego pt. „Czy osiągnięto główny cel części zapobiegawczej paktu stabilności i wzrostu?”<br>– Konkluzje Rady (4 grudnia 2018 r.) |

Delegacje otrzymują w załączeniu KONKLUZJE RADY w sprawie sprawozdania specjalnego nr 18/2018 Europejskiego Trybunału Obrachunkowego pt. „Czy osiągnięto główny cel części zapobiegawczej paktu stabilności i wzrostu?”, w wersji przyjętej na 3659. posiedzeniu Rady Ecofin 4 grudnia 2018 r.

**KONKLUZJE RADY****Sprawozdanie specjalne nr 18/2018 Europejskiego Trybunału Obrachunkowego  
pt. „Czy osiągnięto główny cel części zapobiegawczej paktu stabilności i wzrostu?”**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

1. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE sprawozdanie specjalne nr 18/2018 Europejskiego Trybunału Obrachunkowego pt. „Czy osiągnięto główny cel części zapobiegawczej paktu stabilności i wzrostu?”;
2. PODKREŚLA ustalenia i zalecenia Trybunału dotyczące wdrażania przez Komisję części zapobiegawczej paktu stabilności i wzrostu oraz Z SATYSFAKCJĄ ODNOTOWUJE szczegółową odpowiedź Komisji w tym zakresie;
3. PRZYPOMINA, że pakt stabilności i wzrostu, obejmujący zarówno część zapobiegawczą, jak i część naprawczą (procedurę nadmiernego deficytu), stanowi ramy, których podstawą są zasady i których celem jest zabezpieczenie stabilności finansów publicznych oraz osiągnięcie stabilności makroekonomicznej w UE. PODKREŚLA, że część zapobiegawcza ma służyć zapobieganiu występowaniu nadmiernego deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych i zapewnianiu dobrego stanu finansów publicznych we wszystkich państwach członkowskich, w szczególności dzięki osiąganiu przez poszczególne państwa członkowskie określonego dla nich średniookresowego celu budżetowego;
4. PRZYJMUJE w szczególności DO WIADOMOŚCI, że obawy Trybunału budzi fakt, iż ramy paktu stabilności i wzrostu nie są w stanie zapewnić postępów w kierunku osiągnięcia średniookresowego celu budżetowego w kilku wysoko zadłużonych państwach członkowskich. ZAZNACZA, że w następstwie kryzysu ożywienie gospodarcze jest niepewne, ale PODKREŚLA, że obecne korzystne warunki koniunkturalne zachęcają do odbudowy buforów fiskalnych, w szczególności w krajach o wysokich wskaźnikach zadłużenia, przy jednoczesnym dalszym wzmacnianiu potencjału wzrostu naszych gospodarek;

5. PRZYPOMINA, że w 2011 r. przyjęto nowy zbiór zasad nadzoru gospodarczego i fiskalnego, tzw. sześciopak, którego elementy fiskalne miały służyć wzmocnieniu paktu stabilności i wzrostu poprzez zapewnienie skuteczniejszego egzekwowania tych zasad, m.in. dzięki wzmocnieniu przysługującego Komisji prawa inicjatywy w zakresie nadzoru fiskalnego. W 2013 r. przyjęto tzw. dwupak, aby jeszcze bardziej wzmocnić roczny cykl nadzoru budżetowego;
6. PODKREŚLA, że w ramach obecnej struktury instytucjonalnej, która w sposób uprzywilejowany traktuje prawo inicjatywy Komisji, istotne znaczenie ma, by podstawę nadzoru fiskalnego prowadzonego przez Komisję stanowiły wspólnie uzgodnione zasady zawarte w kodeksie postępowania oraz by były one stosowane w celu zapewnienia równego traktowania;
7. PRZYPOMINA, że w 2015 r. Komisja zaproponowała zestaw przepisów wykonawczych w zakresie elastyczności, które następnie zostały wspólnie uzgodnione przez państwa członkowskie, oraz PODKREŚLA, że kryteria kwalifikowalności mają służyć unikaniu sytuacji, w których tymczasowe odstępstwa nabierają trwałego charakteru. ODNOTOWUJE stwierdzenie Trybunału, iż łącznym skutkiem wszystkich odstępstw w zakresie elastyczności i klauzuli nadzwyczajnych zdarzeń są wieloletnie opóźnienia w terminach osiągnięcia średniookresowego celu budżetowego, PODKREŚLA jednak, że wiele państw członkowskich poczyniło odpowiednie postępy w kierunku osiągnięcia średniookresowego celu budżetowego lub już go osiągnęło; ODNOTOWUJE też argument Komisji, iż zasady dotyczące elastyczności uzgodnione wspólnie w kodeksie postępowania w lutym 2016 r. były uzasadnione ze względu na wyjątkowy charakter kryzysu;
8. ZGADZA SIĘ, że w ramach nadzoru fiskalnego należy w większym stopniu skoncentrować się na zmianach w zakresie ewolucji długu, by w ten sposób przyczynić się do długoterminowej stabilności finansów publicznych; PRZYPOMINA, że w wyniku wprowadzenia w 2011 r. zmian w pakcie stabilności i wzrostu wymóg dotyczący długu został postawiony na równi z wymogiem dotyczącym deficytu;
9. ODNOTOWUJE, że Komisja uważa, iż zgodność z częścią zapobiegawczą jest jednym z zasadniczych elementów oceny dotyczącej naruszenia kryterium zadłużenia w ramach procedury nadmiernego deficytu. PODKREŚLA, że przewidywalne, przejrzyste i spójne stosowanie przez Komisję i Radę procedury nadmiernego deficytu ma kluczowe znaczenie dla pełnego egzekwowania zobowiązań, zapewnienia, by wszystkie państwa członkowskie były traktowane równo oraz dla zachowania wiarygodności paktu stabilności i wzrostu;

10. ZGADZA SIĘ, że dokładność i przejrzystość szacowania środków polityki budżetowej ma ogromne znaczenie i Z ZADOWOLENIEM ODNOTOWUJE stałe wysiłki Komisji w tym zakresie; ZWRACA SIĘ do Komisji o zaproponowanie wszelkich niezbędnych zmian, by wprowadzić dalsze ulepszenia w tej dziedzinie;
11. ZGADZA SIĘ z zaleceniem Trybunału, zgodnie z którym części normatywne zaleceń dla poszczególnych krajów powinny zawierać jasne i wyraźne wymogi w zakresie korekt, w motywach natomiast powinny znaleźć się dokładne uzasadnienia takich korekt;
12. PRZYPOMINA, jak ważne jest zwiększenie przewidywalności i przejrzystości paktu stabilności i wzrostu oraz unikanie nadmiernej złożoności, UZNAJĄC przy tym, że należy utrzymać możliwość dostosowywania paktu stabilności i wzrostu do sytuacji gospodarczej, z myślą o osiągnięciu ostatecznego celu, jakim jest poprawa skuteczności i wiarygodności ram fiskalnych Unii Europejskiej;
13. ZWRACA SIĘ do Komisji, by przeanalizowała ustalenia i zalecenia Trybunału Obrachunkowego i w ciągu dwóch lat przedstawiła Radzie stosowne sprawozdanie.

---